

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Bis quaesitus euadit. *ibid.*

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1719.

num distinctio, existimare tamen idem ab ijs impetrari posse qui mentem ab humanis rationibus haud profus abduxere, hominis est humanam infirmitatem parum accuratè perpendentis. Experienciâ præterea compertum erat tum a nterioribus annis in plerisque Societatis Prouincijs (vt libro primo notatum est) tum recentiori memoriâ, non in solis Latinis Græcisue literis tradendis, sed in præceptis Philosopherum & Theologorum discutiendis, certare posse cum plerisque nationibus Anglorû non pauca ingenia. At dissoluta compage quâ hæctenus Missio in hanc creuerat amplitudinem, & rursus dispersis in varias Prouincias, vbinam gentiû Cathedræ reperirentur in quibus tã magno numero, tantoq; cû Societatis, & verò Catholicæ fidei splendore & incremento exercerentur? Plenæ sunt omnes Prouinciæ doctis viris, quæ vt numero Personarû, & diuersitate idiomatum, & negotiorû dignitate cogentibus sunt alibi per orbem terrarum variatæ, mirum cuiquam videri nequaquam potest idem illustri huic Missioni concessum esse; & laudanda profecto est Patrum grauissimorû Prouidentia qui in hanc sententiam cum *Mutio* Generali & Assistentibus conuenerunt. Accedit quod Principes per Eutopam viri, tum eorum qui secularia tum qui Ecclesiastica tractant gubernacula, hoc corpus Anglicanæ Missionis habuerunt semper in oculis non tanquam Prouinciæ alicuius particulatis commodis infertuens, sed Ecclesiæ Vniuersæ sustinens causam, vt quod hæresis iugulum omni spiritualium armorum genere peteret, & modò illustrium Confessorum eximiâ virtute, modò fortissimorum Martyrum sanguine Christi vineam irrigaret. His fundamentis Seminarja per Hispanias & per Belgium à Rege Catholico constituta sunt; Hæc spectarunt ij qui eadem non fauore solùm & gratia sed copiosis eleemosynis profecti sunt; Hoc Ciues Hispalenses, hoc Palentini Canonici, hoc Reuerendissimus Audomarensis, hoc Bauariæ Serenissimus Dux, qui Collegium suum Leodiense disertis verbis Societati *Iesu* Anglicanæ Nationis tradidit, post constitutam quidem Prouinciam, sed & ante constitutam, domum eandem, cû ibi Tyrones Religionis rudimenta ponerent annuâ liberalitate sustentauit, non vt præter Societatis morem, liberum non esset Generali Præposito cuius vellet Nationis Superiores, Adiutoresue imponere, sed vt Corpus idem (quocunque demum seu Missionis, seu alio meliori nomine vocaretur) integrum inuiolatumq; perseueraret, & cresceret. Quod Corpus si per gradus quosdam in eam amplitudinem non coaluisset aut post coagmentationem factam fuisset speciei decreti confestim in varia distractum, omnis illa de Angliæ regno per Sacerdotes, Theologos, Concionatores, aut harum rerum scriptores, studiososue iuuando cogitatio elanguisset. Nunc verò, quando in communem cum cæteris Societatis Prouincijs rationem est excitatum, de reliqua eiusdem progressionem dicendum erit, paucis præmissis quæ ad ipsum primum Præpositum *Richardum Blondum* priuatim pertinent.

Richardus
Blondus
quis fuerit

XXXV.

Richardus Blondus Equestri loco natus in Leicestria, politiori doctrinæ operam dedit Oxonij. Inde Profectus Romam, postquam Philolo-

Philosophos Theologosque audiuisset, ductus est à *Personio* in Hispanias ad nouorum Seminariorum cohonestanda initia, & Hispali quidem Theſibus coram Cardinale propugnatis specimen edidit scientiæ, modestiæ vero ceterarumque virtutum ornamentis tum Hispali tum Vallisoleti nouis earum domorum Alumnis præiuit, & quales esse deberent ostendit qui ad messem Anglicanam destinarentur. Tum verò cum Angli Hispaniam, Lusitaniamque armatâ peterent Classe, sumpta cum alijs Sacerdotibus veste Nauticâ, tanquam beneficio Mercatorum è prælio redemptus euasit in Insulam. Vno altero post anno in Societatem adscriptus, primam habitationem sortitus est in Sussexia. Illic post aliquot annorum comorationem bis quæsitus, ingenti cum incommodo suo latuit. Inuaserat Magistratus multo mane domum, integraque potiebatur, misso Domino Londinum, Dominâ ductâ ad vicinas Irenarchæ aedes, famulis amandatis ad carceres, vnâ relicta ancillâ cum paruulis. Ad quintum diem durauit inquisitio. Tum absumpto permodico qui illatus fuerat victu egressus antro famulus se tradidit pro latente Sacerdote, alterum commonstrans latibulum ex quo se finxit prodixisse; ita exiguo famis periculo, præter quinque dierum noctiumque continuæ sessionis molestiam frustrati sunt quæritores. Secunda perſcrutatio fuit molestior. Nocte hyemali intempetâ (proxima enim erant Christi natalitia) irruerunt silentio in aream magno cum comitatu Irenarchæ tres, prodente famulo rusticano. Excitatus circumcurrentium strepitu à somno *Richardus Blondus* abdit se ocyus cum comite in densum lapidibus murum, nullâ re nisi femoralibus & leui tectus tunica, qualem sotanam vocant; In antrum vero illatum nil fuerat præter modicum vini, & vnus panis. Aberat id temporis Herus domo: Heram vnâ cum liberis in conclauis tenebant occlusam: Omnia interim vndeque tundendo, frangendoque peragrabant lustrabantque, irrito ad diem decimum conatu: Ad vesperam eius diei notantes in impluuium partem muri ex sono concauiam tam fortiter pullant vt necesse fuerit ijs qui intus erant, luxatos lapides admotis humeris sustinere: forte imber maximus depluebat: hoc imbre voluit Deus & Sacerdotem è manibus, & Herum à legum iudiciorumque pænis liberare: Etenim securi in crastinum perquisitores dum se intus recipiunt in domum, & foco liberaliter & poru se recreant, elabitur Sacerdos. Cinctum erat muro primùm, deinde aquis ædificium & hortus; hinc nouus labor: Superat tamen murum *Blondus*, & natandi peritus euadit per gelidam, & glacie rigentem fossam octoginta pedes latam: Comes cum natâre non sciret, arreptam sotanam adstringit corpori instar caligarum, tum prorumpit in mediû stertentium in aula militum, & clamat, quid vos hic desides & somnolenti, interim dum fures expilant equile, equos dominorum vestrorum abducunt? Illi apertis portis cum lumine conciti currunt ad equile; iste vnâ exilit, & aliam carpit viam quâ nouerat patere exitum: In equili cum omnia salua conspiciunt, quærunt quis ille homo esset vestitu peregrino qui illos exciuerat, atque ex suis non esse comperientes, redeunt ad pridic

1619.
Richardus
Blondus
quis fuerit

1619. neglectum, at nunc vacuum latibulum, in vanum frementes freudentesque. *Blondus* exulceratis per ascensum muri & scrupis suris ac pedibus, ab non longè posita Catholica domo acceptâ rusticana veste & calceis, reliquâ nocte viam regiam tenens etfi luto grauem, nè aberraret, apud alium Catholicum diuertit, iacuitque tribus hebdomadis ager, tum Londinum delatus ad vltiorem curationem: hæsit tamen illi in omni vita dolor ex frigore contractus.

Eius prudentia & industria.

XXXVI. Quanquam deinde à *Garnetti* præsertim felici exitu præcipua Missionis tractans negotia frequenter in itinere, frequentius Londini incurreret in perquisitores & fallos fratres, tentus tamen nunquam est; Quod etfi prouidæ Dei curæ præcipuè tribuendum erit, qui quosdam vult Martyres, quosdam Confessores, illos magna sustinendo, hos magnis factis clarere, plurimum tamen in *Blondi* industria positum fuit, qui rarissimè, nisi de nocte, egrediebatur domo, rarius intrabat nisi densis tenebris, & eorum Catholicorum qui omnibus noti erant vitabat studiosissimè in publico congressum nè & ipse notaretur. In nobilium virorum colloquia libenter veniebat, quoniam vel discibat quidpiam quod non esset vulgare, vel id quod ipse docebat ad multos inferioris notæ poterat pertinere. Non libenter tamen cum ijs congregiebatur qui ad Regni gubernacula sedebant, quoniam procliuè erat hos quidpiam postulare quod ipse neque tutè negare, neque honeestè posset concedere. Prudentiæ & integritatis fama Iacobum & Carolum Reges (quidquid de cæteris sentirent) huic fecit semper beneuolos: tantam verò erga omnes seruabat æquitatem, vt fortè Catesbeyus interuenientem hoc lepòre acceperit: "Hic adest *Blondus* quem omnes amant, cum ipse neminem) Ad Sacerdotis quoduis officium quouis tempore, & quantouis cum discrimine præstandum promptum se præbebat ac sedulum; ad spectandum verò vocatus si quid esset rari aut friuoli, ægrè descendebat, "Etenim si vt Sacerdos, inquit, capiar, non grauatè feram; nolim tamen vt inconsideratus aut stultus) Ea fuit semper Oratorum Regis Catholici pietas & erga Societatem reuerentia vt huius Superiori locus in eorum palatijs nunquam defuerit, in quo vel continenter habitaret, vel quo cum vellet se reciperet. Oratoris quidam famulus pecuniam Domini sat magnam profuderat; quærebatur ad supplicium; confugientem ad *Blondi* conclaue vi extrahunt; quid faciat *Blondus* grauis iam ætate, & canis, & Prouincialis munere senex? Petit ab Oratore audiri: Admissus, abijcit se confestim in genua, orat, obsecrat, flagitat reo veniam, & tandem impetrat: quid enim tanta caritas cum abiectione tam magna non euinceret? alioquin inuitus miscebat se dominorum cum famulantibus querelis; difficile existimans iudicium in quo iniuriâ cum iustitia contendente, Domini partes tanquam potiores tuendæ plerumque sunt. In victu ac vestitu domestico eximiam colebat paupertatem vilioribus contentus; cum esset prodeundum tali utebatur cultu

Charitas & humilitas.